

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

5 mai 2015 *

„Acțiune în anulare — Punere în aplicare a unei cooperări consolidate — Crearea unei protecții unitare prin brevet — Regulamentul (UE) nr. 1257/2012 — Articolul 118 primul paragraf TFUE —
Temei juridic — Articolul 291 TFUE — Delegare de competențe unor organe exterioare Uniunii Europene — Principiile autonomiei și aplicării uniforme a dreptului Uniunii”

În cauza C-146/13,

având ca obiect o acțiune în anulare formulată în temeiul articolului 263 TFUE, introdusă la 22 martie 2013,

Regatul Spaniei, reprezentat de E. Chamizo Llatas și S. Centeno Huerta, în calitate de agenți,

reclamant,

împotriva

Parlamentului European, reprezentat de M. Gómez-Leal și de M. Dean, precum și de U. Rösslein, în calitate de agenți,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de T. Middleton și de F. Florindo Gijón, precum și de M. Balta și de L. Grønfeldt, în calitate de agenți,

pârâte,

susținute de:

Regatul Belgiei, reprezentat de C. Pochet, precum și de J.-C. Halleux și de T. Materne, în calitate de agenți,

Republica Cehă, reprezentată de M. Smolek și de J. Vlácil, în calitate de agenți,

Regatul Danemarcei, reprezentat de C. Thorning și de M. Wolff, în calitate de agenți,

Republica Federală Germania, reprezentată de T. Henze și de M. Möller, precum și de J. Kemper, în calitate de agenți,

Republica Franceză, reprezentată de G. de Bergues, de F.-X. Bréchet și de D. Colas, precum și de N. Rouam, în calitate de agenți,

Marele Ducat al Luxemburgului,

* Limba de procedură: spaniola.

Ungaria, reprezentată de M. Z. Fehér și de K. Szíjjártó, în calitate de agenți,

Regatul Țărilor de Jos, reprezentat de M. Bulterman și de J. Langer, în calitate de agenți,

Regatul Suediei, reprezentat de A. Falk, de C. Meyer-Seitz și de U. Persson, în calitate de agenți,

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, reprezentat de M. Holt, în calitate de agent, asistat de J. Stratford, QC, și de T. Mitcheson, barrister,

Comisia Europeană, reprezentată de I. Martínez del Peral, precum și de T. van Rijn, de B. Smulders și de F. Bulst, în calitate de agenți,

interveniente,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnul K. Lenaerts, vicepreședinte, doamna R. Silva de Lapuerta, domnii M. Ilešić (raportor), A. Ó Caoimh, C. Vajda și S. Rodin, președinți de cameră, domnii A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits, E. Jarašiūnas, C.G. Fernlund și J. L. da Cruz Vilaça, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: doamna M. Ferreira, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 1 iulie 2014,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 18 noiembrie 2014,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă, Regatul Spaniei solicită anularea Regulamentului (UE) nr. 1257/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2012 de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul creării unei protecții unitare prin brevet (JO L 361, p. 1, denumit în continuare „regulamentul atacat”).
- 2 Acest regulament a fost adoptat de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene ca urmare a Deciziei 2011/167/UE a Consiliului din 10 martie 2011 de autorizare a unei cooperări consolidate în domeniul creării unei protecții prin brevet unitar (JO L 76, p. 53, denumită în continuare „Decizia privind cooperarea consolidată”).

Cadrul juridic

Dreptul internațional

Convenția privind eliberarea brevetelor europene

- 3 Convenția privind eliberarea brevetelor europene, semnată la München la 5 octombrie 1973 și intrată în vigoare la 7 octombrie 1977, în versiunea aplicabilă prezentului litigiu (denumită în continuare „CBE”), prevede la articolul 2, intitulat „Brevetul european”:

„(1) Brevetele eliberate în temeiul prezentei convenții sunt denumite brevete europene.

(2) În fiecare stat contractant, pentru care este eliberat, brevetul european are aceleași efecte și este supus aceluiași regim ca și un brevet național eliberat în acel stat, cu condiția ca prezenta convenție să nu prevadă altfel.”

- 4 Articolul 142 din CBE, intitulat „Brevet unic”, prevede:

„(1) Orice grup de state contractante care a prevăzut printr-un acord special că brevetul european acordat pentru aceste state are un caracter unic pe tot teritoriul lor poate prevedea că brevetele europene pot fi acordate doar concomitent pentru toate aceste state.

(2) Când orice grup de state contractante a făcut uz de posibilitatea menționată în paragraful (1), se aplică prevederile acestei părți.”

- 5 Articolul 143 din CBE, intitulat „Instanțe speciale ale Oficiului European de Brevete” (denumit în continuare „OEB”), prevede:

„(1) Grupul de state contractante poate da sarcini suplimentare [OEB].

(2) În cadrul [OEB] pot fi create instanțe speciale, comune statelor contractante din acest grup, pentru a îndeplini aceste sarcini suplimentare. Președintele [OEB] conduce aceste instanțe speciale; art. 10 paragrafele (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.”

- 6 Articolul 145 din CBE, intitulat „Comitetul restrâns al consiliului de administrație”, prevede:

„(1) Grupul de state contractante poate înființa un comitet restrâns al consiliului de administrație, în scopul de a controla activitățile instanțelor speciale create prin art. 143 paragraful (2); [OEB] pune la dispoziția acestui comitet personalul, sediul și dotarea materială necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale. Președintele [OEB] este responsabil de activitățile instanțelor speciale în fața comitetului restrâns al consiliului de administrație.

(2) Alcătuirea, competențele și funcțiile comitetului restrâns sunt stabilite de grupul de state contractante.”

- 7 Potrivit articolului 146 din CBE:

„În cazul în care [OEB] i-au fost încredințate, în baza art. 143, sarcini suplimentare, grupul de state contractante suportă cheltuielile rezultate din îndeplinirea de către organizație a acestor sarcini. Dacă în cadrul [OEB] au fost înființate instanțe speciale pentru îndeplinirea acestor sarcini suplimentare, grupul de state contractante suportă cheltuielile pentru personalul, sediul și materialul necesare pentru aceste instanțe. Art. 39 paragrafele (3) și (4), art. 41 și 47 se aplică în mod corespunzător.”

- 8 Articolul 147 din CBE, intitulat „Plăți din taxe de menținere în vigoare a brevetului unic”, prevede:

„Dacă grupul de state contractante a stabilit un barem unic pentru taxele anuale pentru brevetele europene, procentajul prevăzut de art. 39 paragraful (1) este calculat pe baza acestui barem unic; valoarea minimă prevăzută la art. 39 paragraful (1) se aplică brevetului unic. Art. 39 paragrafele (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.”

Acordul privind Curtea unică în materie de brevete

- 9 Articolul 23 din Acordul privind Curtea unică în materie de brevete, semnat la Bruxelles la 19 februarie 2013 (JO C 175, p. 1, denumit în continuare „Acordul CUB”), prevede:

„Acțiunile Curții sunt direct imputabile fiecărui stat membru contractant în mod individual, inclusiv în sensul articolelor 258, 259 și 260 din TFUE, și tuturor statelor membre contractante în mod colectiv.”

- 10 Articolul 89 alineatul (1) din Acordul CUB prevede:

„Prezentul acord intră în vigoare la 1 ianuarie 2014 sau în prima zi a celei de a patra luni care urmează depozitării celui de al treisprezecelea instrument de ratificare sau aderare în conformitate cu articolul 84, inclusiv ale celor trei state membre în care a produs efecte cel mai mare număr de brevete europene în anul care precedă anul semnării acordului, sau în prima zi a celei de a patra luni care urmează datei intrării în vigoare a modificărilor la Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 [al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, p. 1),] referitoare la relația cu prezentul acord, oricare intervine mai târziu.”

Dreptul Uniunii

- 11 Considerentele (1), (4), (7), (9), (16), (20), (24) și (25) ale regulamentului atacat au următorul cuprins:

„(1) Crearea condițiilor juridice care permit întreprinderilor să își adapteze activitățile de producție și distribuție dincolo de frontierele naționale și care le oferă mai multe opțiuni și oportunități contribuie la atingerea obiectivelor Uniunii prevăzute la articolul 3 alineatul (3) din [TUE]. Protecția uniformă prin brevet în cadrul pieței interne sau cel puțin în cadrul unei părți semnificative din această piață ar trebui să figureze printre instrumentele juridice pe care întreprinderile le au la dispoziție.

[...]

(4) Protecția unitară prin brevet va încuraja progresul științific și tehnic, precum și buna funcționare a pieței interne, prin acces mai simplu la sistemul de brevetare, mai puțin costisitor și sigur din punct de vedere juridic. Aceasta va îmbunătăți de asemenea nivelul de protecție prin brevet, oferind posibilitatea de a obține protecție uniformă prin brevet pe teritoriile statelor membre participante și de eliminare a costurilor și a complexității pentru întreprinderi în întreaga Uniune. Protecția unitară ar trebui să fie disponibilă pentru titularii de brevete europene atât din statele membre participante, cât și din alte state, indiferent de naționalitate, reședință sau loc de stabilire.

[...]

(7) Protecția unitară prin brevet ar trebui realizată prin conferirea unui efect unitar brevetelor europene în faza postacordare în temeiul prezentului regulament, pentru toate statele membre participante. Principala caracteristică a unui brevet european cu efect unitar [(denumit în continuare «BEEU»)] ar trebui să fie caracterul său unitar, adică să asigure o protecție uniformă

și să aibă același efect în toate statele membre participante. Prin urmare, un [BEEU] poate fi limitat, transferat sau revocat sau poate expira numai în ansamblu, pentru toate statele membre participante. Ar trebui să fie posibil ca un [BEEU] să facă obiectul licenței pentru întregul teritoriu al statelor membre participante sau pentru o parte a acestuia. Pentru a asigura un domeniu uniform de aplicare a protecției conferite de protecția unitară prin brevet, numai brevetele europene care au fost acordate pentru toate statele membre participante cu același ansamblu de revendicări ar trebui să beneficieze de efect unitar. În final, efectul unitar atribuit unui brevet european ar trebui să aibă un caracter accesoriu și să se considere a nu fi existat în măsura în care brevetul european de bază a fost revocat sau limitat.

[...]

- (9) [BEEU] ar trebui să confere titularului său dreptul de a împiedica orice terț să înfăptuiască acte față de care brevetul asigură protecție. Acest lucru ar trebui asigurat prin înființarea unei instanțe unice în materie de brevete. Cu privire la aspectele care nu sunt reglementate de prezentul regulament sau de Regulamentul (UE) nr. 1260/2012 al Consiliului din 17 decembrie 2012 de punere în aplicare a cooperării consolidate în domeniul creării unei protecții unitare prin brevet în ceea ce privește dispozițiile aplicabile în materie de traducere [(JO L 361, p. 89)], ar trebui să se aplice dispozițiile CBE, ale [Acordului CUB], inclusiv dispozițiile acestuia din urmă care privesc domeniul de aplicare al exercitării dreptului respectiv și limitările sale, și dreptul național, inclusiv normele de drept internațional privat.

[...]

- (16) Grupul de state membre care recurg la prevederile părții a IX-a a CBE poate conferi sarcini către OEB și poate institui un comitet restrâns în cadrul consiliului de administrație al Organizației Europene de Brevete (denumit în continuare «comitetul restrâns»).

[...]

- (20) Nivelul adecvat și distribuirea taxelor de menținere în vigoare ar trebui determinate pentru a garanta că, în ceea ce privește protecția unitară prin brevet, toate costurile pe care le implică sarcinile încredințate OEB sunt în întregime acoperite prin resursele generate de [BEEU] și că veniturile obținute din taxele de menținere în vigoare, împreună cu taxele care urmează să fie plătite către Organizația Europeană de Brevete în etapa premergătoare acordării brevetului asigură un buget echilibrat al Organizației Europene de Brevete.

[...]

- (24) Competența în privința [BEEU] ar trebui stabilită și reglementată de un instrument care să instituie un sistem unificat de soluționare a litigiilor pentru brevetele europene și [BEEU].
- (25) Este esențială înființarea unei instanțe unice pentru brevete care să audieze cazuri privind [BEEU], pentru a asigura buna funcționare a brevetului respectiv, coerența jurisprudenței și, astfel, certitudinea juridică și eficiența costurilor pentru titularii de brevete. Prin urmare, este de o importanță primordială ca statele membre participante să ratifice Acordul [CUB], în conformitate cu procedurile lor constituționale și parlamentare naționale, și să ia măsurile necesare pentru ca aceasta să devină operațională cât mai curând posibil.”

¹² Articolul 1 din regulamentul atacat prevede:

„(1) Prezentul regulament pune în aplicare cooperarea consolidată în domeniul creării unei protecții unitare prin brevet, autorizată prin Decizia [privind cooperarea consolidată].

(2) Prezentul regulament constituie un acord special în sensul articolului 142 din [CBE].”

13 Articolul 2 literele (a)-(c) din regulamentul atacat prevede:

„În înțelesul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) «stat membru participant» înseamnă un stat membru care participă la cooperarea consolidată în domeniul creării unei protecții unitare prin brevet în temeiul Deciziei [privind cooperarea consolidată] sau în temeiul unei decizii adoptate în conformitate cu articolul 331 alineatul (1) al doilea sau al treilea paragraf din TFUE, la data depunerii unei cereri de efect unitar, astfel cum se menționează la articolul 9;
- (b) «brevet european» înseamnă un brevet acordat de [OEB] în conformitate cu normele și procedurile prevăzute în CBE;
- (c) «[BEEU]» înseamnă un brevet european care beneficiază de efect unitar în statele membre participante în temeiul prezentului regulament.”

14 Articolul 3 din acest regulament prevede:

„(1) Un brevet european acordat cu același set de revendicări în toate statele membre participante beneficiază de efect unitar în statele membre participante, cu condiția ca efectul său unitar să fi fost înregistrat în Registrul pentru protecție unitară prin brevet.

Un brevet european acordat cu seturi diferite de revendicări în diferite state membre participante nu beneficiază de efect unitar.

(2) Un [BEEU] are un caracter unitar. Acesta asigură o protecție uniformă și produce aceleași efecte în toate statele membre participante.

Un [BEEU] poate fi limitat, transferat, revocat sau poate expira numai în ansamblu pentru toate statele membre participante.

Un [BEEU] poate face obiectul unei licențe pe întregul sau o parte a teritoriilor statelor membre participante.

(3) Efectul unitar al unui brevet european se consideră a nu fi existat în măsura în care brevetul european a fost revocat sau limitat.”

15 Articolul 5 alineatele (1)-(3) din regulamentul menționat prevede:

„(1) [BEEU] conferă titularului său dreptul de a împiedica orice terț de a înlăptui acte față de care brevetul respectiv asigură protecție pe teritoriul statelor membre participante în care brevetul are efect unitar, sub rezerva limitărilor aplicabile.

(2) Domeniul de aplicare a acestui drept și limitările sale sunt uniforme în toate statele membre participante în care brevetul are efect unitar.

(3) Actele față de care brevetul asigură protecție, menționate la alineatul (1), și limitările aplicabile sunt cele definite de dreptul aplicat [BEEU] în statul membru participant a cărui legislație națională este aplicabilă [BEEU] ca obiect de proprietate, în conformitate cu articolul 7.”

16 Articolul 7 din același regulament prevede:

„(1) Un [BEEU] ca obiect de proprietate se consideră, în totalitatea sa și în toate statele membre participante în care brevetul respectiv are efect unitar, drept brevet național acordat de statul membru participant și în care, conform Registrului european de brevete:

- (a) solicitantul își are reședința sau locul principal de desfășurare a activității la data depunerii cererii de brevet european sau
- (b) în cazul în care litera (a) nu se aplică, solicitantul are un punct de lucru la data depunerii cererii de brevet european.

(2) În cazul în care două sau mai multe persoane sunt înscrise în Registrul european de brevete în calitate de cosolicitanți, alineatul (1) litera (a) se aplică primului cosolicitant menționat. În cazul în care acest lucru nu este posibil, alineatul (1) litera (a) se aplică următorului cosolicitant în ordinea menționării. În cazul în care alineatul (1) litera (a) nu se aplică niciunuia dintre cosolicitanți, alineatul (1) litera (b) se aplică în mod corespunzător.

(3) În cazul în care niciunul dintre solicitanți nu are reședința, locul principal de desfășurare a activității sau un punct de lucru într-un stat membru participant în care brevetul respectiv are efect unitar în sensul alineatului (1) sau (2), [BEEU] ca obiect de proprietate se consideră, în totalitatea sa și în toate statele membre participante, drept brevet național al statului în care se află sediul Organizației Europene de Brevete în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din CBE.

(4) Dobândirea unui drept nu trebuie să depindă de nicio înscriere într-un registru național de brevete.”

17 Articolul 9 din regulamentul atacat, intitulat „Sarcinile administrative în cadrul Organizației Europene de Brevete”, prevede:

„(1) Statele membre participante conferă OEB, în sensul articolului 143 din CBE, următoarele sarcini care vor fi efectuate în conformitate cu normele interne ale OEB:

- (a) să administreze cererile de efect unitar depuse de titularii brevetelor europene;
- (b) să includă Registrul pentru protecție unitară prin brevet în Registrul european de brevete și să administreze Registrul pentru protecție unitară prin brevet;
- (c) să primească și să înregistreze declarațiile privind acordarea de licențe menționate la articolul 8, retragerea lor și angajamentele în ceea ce privește acordarea de licențe asumate de titularul [BEEU] în cadrul organismelor internaționale de standardizare;
- (d) să publice traduceri prevăzute la articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 1260/2012 în perioada de tranziție menționată la articolul respectiv;
- (e) să colecteze și să administreze taxele de menținere în vigoare pentru [BEEU], în ceea ce privește anii următori celui în care se publică în Buletinul european de brevete mențiunea privind acordarea brevetului; să colecteze și să administreze taxele suplimentare în caz de plată întârziată a taxelor de menținere în vigoare, atunci când această plată întârziată are loc în termen de șase luni de la data scadenței, precum și să distribuie o parte din taxele de menținere în vigoare colectate către statele membre participante;
- (f) să administreze un sistem de compensare pentru rambursarea costurilor de traducere menționate la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 1260/2012;

- (g) să se asigure că o cerere de efect unitar din partea titularului unui brevet european este depusă în limba de procedură, în sensul articolului 14 alineatul (3) din cadrul CBE, în termen de cel mult o lună de la publicarea mențiunii de acordare a brevetului în Buletinul european de brevete, și
- (h) să se asigure că efectul unitar se indică în Registrul pentru protecție unitară prin brevet, în cazul în care a fost depusă o cerere de efect unitar și, în perioada de tranziție prevăzută la articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 1260/2012, a fost prezentată împreună cu traduceri menționate la articolul respectiv, iar OEB este informat cu privire la toate limitările, licențele, transferurile sau revocările [BEEU].

(2) Statele membre participante asigură respectarea prezentului regulament în îndeplinirea obligațiilor lor internaționale asumate prin CBE și cooperează în acest scop. În calitate de state contractante la CBE, statele membre participante asigură guvernanta și supravegherea activităților legate de sarcinile menționate la alineatul (1) din prezentul articol și asigură stabilirea nivelului taxelor de menținere în vigoare în conformitate cu articolul 12 din prezentul regulament și stabilirea cotelor de distribuire a taxelor de menținere în vigoare în conformitate cu articolul 13 din prezentul regulament.

În acest scop, ele instituie un comitet restrâns al consiliului de administrație al Organizației Europene de Brevete (denumit în continuare «comitetul restrâns») în sensul articolului 145 din CBE.

În componența comitetului restrâns intră reprezentanți ai statelor participante și un reprezentant al Comisiei ca observator, precum și supleanții acestora care îi vor reprezenta în absență. Membrii comitetului restrâns pot fi sprijiniți de consilieri sau experți.

Comitetul restrâns adoptă hotărârile sale ținând seama în mod corespunzător de poziția Comisiei și în acord cu reglementările prevăzute la articolul 35 alineatul (2) din CBE.

(3) Statele membre participante asigură protecție juridică eficientă în fața unei instanțe competente a unuia sau mai multor state membre participante împotriva deciziilor luate de OEB în îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alineatul (1).”

18 Articolul 18 din regulamentul atacat prevede:

„(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2014 sau de la data intrării în vigoare a Acordului [CUB], oricare este data mai îndepărtată.

Prin derogare de la articolul 3 alineatele (1) și (2) și articolul 4 alineatul (1), un brevet european pentru care efectul unitar este înregistrat în Registrul pentru protecția unitară prin brevet are efect unitar în acele state membre participante în care instanța unică pentru brevete are competență exclusivă în ceea ce privește [BEEU] la data înregistrării.

(3) Fiecare stat membru participant notifică Comisia cu privire la ratificarea Acordului [CUB] la momentul depunerii instrumentului său de ratificare. Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* data intrării în vigoare a acordului și o listă a statelor membre care au ratificat Acordul [CUB] la data intrării în vigoare. Comisia actualizează apoi periodic lista statelor membre participante care au ratificat Acordul [CUB] și publică lista astfel actualizată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(4) Statele membre participante se asigură că măsurile prevăzute la articolul 9 sunt în vigoare până la data aplicării prezentului regulament.

(5) Fiecare stat membru participant se asigură că măsurile menționate la articolul 4 alineatul (2) sunt în vigoare până la data aplicării prezentului regulament sau, în cazul unui stat membru participant în care instanța unică pentru brevete nu are competență exclusivă în ceea ce privește [BEEU] la data aplicării prezentului regulament, până la data de la care instanța unică pentru brevete are competență exclusivă în respectivul stat membru participant.

(6) Protecția unitară prin brevet poate fi solicitată pentru orice brevet european acordat la sau după data aplicării prezentului.”

Procedura în fața Curții și concluziile părților

- 19 Prin cererea introductivă depusă la grefa Curții la 22 martie 2013, Regatul Spaniei a introdus prezenta acțiune.
- 20 Prin Deciziile președintelui Curții din 12 septembrie 2013, au fost admise cererile de intervenție în susținerea concluziilor Parlamentului și ale Consiliului formulate de Regatul Belgiei, de Republica Cehă, de Regatul Danemarcei, de Republica Federală Germania, de Republica Franceză, de Marele Ducat al Luxemburgului, de Ungaria, de Regatul Țărilor de Jos, de Regatul Suediei, de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și de Comisia Europeană, conform articolului 131 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții.
- 21 Regatul Spaniei solicită Curții:
- declararea regulamentului atacat ca inexistent din punct de vedere juridic sau, cu titlu subsidiar, anularea acestuia în totalitate;
 - în subsidiar, anularea:
 - articolului 9 alineatul (1), în totalitate, și alineatul (2) din regulamentul atacat, în termenii indicați în cadrul celui de al cincilea motiv al prezentei acțiuni, și
 - articolului 18 alineatul (2) din regulamentul atacat, în totalitate, precum și a tuturor trimiterilor care figurează în acest regulament la o Curte unică în materie de brevete ca sistem jurisdicțional al BEEU și ca izvor de drept al acestuia și
 - obligarea Parlamentului și a Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.
- 22 Parlamentul și Consiliul, la care se raliază ansamblul intervenientelor, solicită Curții:
- respingerea acțiunii și
 - obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la acțiune

- 23 În susținerea acțiunii formulate, Regatul Spaniei invocă șapte motive, întemeiate pe nerespectarea valorilor statului de drept, pe lipsa de temei juridic, pe săvârșirea unui abuz de putere, pe încălcarea articolului 291 alineatul (2) TFUE și, în subsidiar, pe încălcarea principiilor enunțate în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7), pe încălcarea aceluiași principii ca urmare a delegării către OEB a unor sarcini administrative referitoare la BEEU și respectiv, în ceea ce privește al șaselea și al șaptelea motiv, pe încălcarea principiilor autonomiei și aplicării uniforme a dreptului Uniunii.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe nerespectarea valorilor statului de drept

Argumentele părților

- 24 Regatul Spaniei susține că regulamentul atacat trebuie anulat pentru motivul că încalcă valorile statului de drept amintite la articolul 2 TUE. Acest regulament ar institui o protecție întemeiată pe brevetul european, în condițiile în care procedura administrativă anterioară acordării unui astfel de brevet nu ar fi supusă unui control jurisdicțional care să permită să se garanteze aplicarea corectă și uniformă a dreptului Uniunii și protecția drepturilor fundamentale, ceea ce ar aduce atingere principiului protecției jurisdicționale efective. Regatul Spaniei adaugă că este inadmisibil ca regulamentul atacat să „încorporeze” în ordinea juridică a Uniunii acte care provin de la un organism internațional care nu este supus principiilor menționate mai sus și ca legislația Uniunii să integreze în normele sale un sistem internațional în care respectarea principiilor constituționale enunțate de Tratatul FUE nu ar fi garantată. Statul membru menționat precizează în acest context că, pe de o parte, camerele de apel și Marea Cameră de Apel a OEB sunt organe instituite în cadrul acestui oficiu, care nu beneficiază de nicio independență în raport cu acesta. Pe de altă parte, deciziile camerelor de apel și ale Marii Camere de Apel nu ar putea face obiectul niciunei căi de atac jurisdicționale, întrucât Organizația Europeană de Brevete beneficiază de imunitate de jurisdicție și de executare.
- 25 Parlamentul, după ce a amintit că sistemul BEEU se bazează pe o alegere rațională efectuată de legiuitorul Uniunii, căruia îi este recunoscută o largă putere de apreciere, apreciază că nivelul de protecție a drepturilor particularilor oferit de regulamentul atacat și garantat în paralel de CBE și de Curtea unică în materie de brevete este compatibil cu principiile statului de drept. Deciziile administrative ale OEB referitoare la acordarea unui BEEU ar putea face obiectul unor căi de atac administrative înaintea diverselor departamente din cadrul acestui oficiu. Or, nivelul de protecție de care beneficiază particularii în cadrul CBE ar fi fost considerat acceptabil de către statele membre, care sunt toate părți la această convenție.
- 26 Consiliul invocă lipsa de claritate a primului motiv. Această instituție apreciază, cu titlu principal, că transferul de competențe în favoarea unei organizații internaționale este compatibil cu protecția drepturilor omului, cu condiția ca, în cadrul organizației respective, drepturile fundamentale să facă obiectul unei protecții echivalente. Aceasta ar fi situația în speță. În subsidiar, potrivit Consiliului, articolul 9 alineatul (3) din regulamentul atacat ar impune statelor membre să garanteze o protecție jurisdicțională efectivă.
- 27 Intervenientele sunt de acord, în esență, cu argumentele Parlamentului și ale Consiliului. Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Republica Franceză și Regatul Suediei subliniază însă, cu titlu introductiv, caracterul inoperant al motivului respectiv.

Aprecieria Curții

- 28 Este cert că regulamentul atacat constituie, potrivit articolului 1, un acord special în sensul articolului 142 din CBE, intitulat „Brevet unic”. Reiese din această dispoziție că statele părți la un asemenea acord convin că brevetul european acordat pentru aceste state are un caracter unic pe tot teritoriul lor și pot prevedea în plus că brevetele europene pot fi acordate doar concomitent pentru toate aceste state.
- 29 În acest scop, regulamentul atacat creează condițiile juridice care permit să se confere, pe teritoriul statelor membre participante, un asemenea caracter unui brevet european acordat în prealabil de OEB în temeiul dispozițiilor CBE. Considerentul (7) al regulamentului atacat precizează, în această privință, că protecția unitară, care are un caracter strict accesoriu, ar trebui să se realizeze „prin conferirea unui efect unitar brevetelor europene în faza postacordare în temeiul [acestui] regulament, pentru toate statele membre participante”. Astfel cum reiese în mod expres din definițiile prevăzute la articolul 2

literale (b) și (c) din regulamentul menționat, un BEEU este un brevet european, și anume un brevet acordat de OEB în conformitate cu normele și procedurile prevăzute în CBE, care beneficiază de efect unitar în statele membre participante.

- 30 Din cele ce precedă rezultă că regulamentul atacat nu are nicidecum ca obiect să încadreze, chiar și în parte, condițiile de acordare a brevetelor europene, care nu sunt reglementate de dreptul Uniunii, ci exclusiv de CBE, și că acesta nici nu „integrează” procedura de acordare a brevetelor europene prevăzută de CBE în dreptul Uniunii.
- 31 În schimb, din calificarea regulamentul atacat drept „acord special în sensul articolului 142 din CBE”, care nu este contestată de Regatul Spaniei, reiese în mod necesar că acest regulament se limitează, pe de o parte, la stabilirea condițiilor în care unui brevet european acordat anterior de OEB în conformitate cu dispozițiile CBE i se poate conferi, la cererea titularului său, un efect unitar și, pe de altă parte, la definirea acestui efect unitar.
- 32 Din acestea rezultă, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 61 din concluzii, că primul motiv, care vizează contestarea legalității, în raport cu dreptul Uniunii, a procedurii administrative anterioare acordării unui brevet european, este inoperant și trebuie, așadar, înlăturat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe lipsa de temei juridic a regulamentului atacat

Argumentele părților

- 33 Regatul Spaniei susține că articolul 118 primul paragraf TFUE nu constituia temeiul juridic adecvat pentru adoptarea regulamentului atacat și că acesta din urmă trebuie considerat inexistent din punct de vedere juridic. Acest regulament ar fi lipsit de conținut material, iar adoptarea sa nu ar fi fost însoțită de măsuri care să garanteze o protecție uniformă a drepturilor de proprietate intelectuală în Uniune, nici nu ar realiza o apropiere a legislațiilor statelor membre în acest scop.
- 34 Regulamentul menționat s-ar prezenta sub forma unui acord special, în sensul articolului 142 din CBE, care, potrivit titlului său, ar pune în aplicare cooperarea consolidată în domeniul creării unei protecții unitare prin brevet. Obiectul și finalitatea regulamentului menționat nu ar corespunde, așadar, temeiului juridic al acestuia.
- 35 Astfel, regulamentul atacat nu ar preciza actele față de care BEEU asigură o protecție și ar efectua, în mod greșit, o trimitere la dreptul național aplicabil, având în vedere că BEEU a fost instituit de Uniune și că, în opinia Regatului Spaniei, statele membre nu pot să își exercite competența decât în măsura în care Uniunea nu și-a exercitat-o pe a sa. În plus, în ceea ce privește efectele BEEU, acest regulament ar face trimitere la Acordul CUB, care ar fi un acord de drept internațional public încheiat de statele membre participante la cooperarea consolidată, cu excepția Republicii Polone, și de Republica Italiană. Or, această trimitere ar aduce atingere principiului autonomiei ordinii juridice a Uniunii. În speță, regulamentul menționat ar fi fost lipsit de conținut, întrucât „apropierea legislațiilor” ar fi fost transferată în cuprinsul dispozițiilor Acordului CUB.
- 36 Parlamentul și Consiliul susțin că articolul 118 TFUE constituie temeiul juridic adecvat pentru adoptarea regulamentului atacat. Acest articol nu ar impune o armonizare completă a legislațiilor naționale, în măsura în care s-ar crea un titlu de proprietate intelectuală care să ofere o protecție uniformă în statele membre participante.
- 37 Având în vedere obiectul și conținutul său, regulamentul menționat ar îndeplini această cerință, întrucât ar institui BEEU, care oferă o protecție uniformă pe teritoriul statelor membre participante, și ar defini caracteristicile, precum și întinderea și efectele brevetului unitar.

- 38 Intervenientele care au formulat observații cu privire la al doilea motiv se raliază la poziția Parlamentului și a Consiliului.

Aprecierea Curții

- 39 Potrivit unei jurisprudențe constante, alegerea temeiului juridic al unui act al Uniunii trebuie să se bazeze pe elemente obiective, care pot fi supuse controlului jurisdicțional, printre care figurează în special scopul și conținutul acestui act (Hotărârea Comisia/Consiliul, C-377/12, EU:C:2014:1903, punctul 34 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea Regatul Unit/Consiliul, C-81/13, EU:C:2014:2449, punctul 35).
- 40 Trebuie amintit că articolul 118 primul paragraf TFUE abilitază legiuitorul Uniunii să stabilească măsuri referitoare la crearea de titluri europene de proprietate intelectuală pentru a asigura o protecție uniformă a drepturilor de proprietate intelectuală în Uniune. Această dispoziție, introdusă în Tratatul FUE prin Tratatul de la Lisabona, se referă în mod expres la instituirea și funcționarea pieței interne, care ține de un domeniu de competențe partajate ale Uniunii conform articolului 4 TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea Spania și Italia/Consiliul, C-274/11 și C-295/11, EU:C:2013:240, punctele 16-26).
- 41 Curtea a considerat de asemenea, în ceea ce privește termenii „în Uniune” care figurează în cuprinsul acestei dispoziții, că, întrucât competența atribuită prin acest articol este exercitată în temeiul cooperării consolidate, titlul european de proprietate intelectuală astfel creat și protecția uniformă pe care o conferă trebuie să fie în vigoare nu în ansamblul Uniunii, ci numai pe teritoriul statelor membre participante (a se vedea în acest sens Hotărârea Spania și Italia/Consiliul, C-274/11 și C-295/11, EU:C:2013:240, punctele 67 și 68).
- 42 Este necesar, în consecință, să se determine, având în vedere finalitatea și conținutul regulamentului atacat, dacă acesta stabilește măsuri care să garanteze o protecție uniformă a drepturilor de proprietate intelectuală pe teritoriul statelor membre participante și, prin urmare, dacă s-a putut întemeia în mod valabil, după cum arată Parlamentul, Consiliul și intervenientele, pe articolul 118 primul paragraf TFUE, menționat ca temei juridic în preambulul regulamentului respectiv.
- 43 În ceea ce privește finalitatea regulamentului atacat, trebuie arătat că, potrivit articolului 1 alineatul (1), acesta are drept obiectiv „crearea unei protecții unitare prin brevet”, care, potrivit considerentului (1) al acestui regulament, ar trebui să figureze printre instrumentele juridice pe care întreprinderile le au la dispoziție în special pentru a le permite acestora să își adapteze activitățile de producție și distribuție dincolo de frontierele naționale. Considerentul (4) al regulamentului menționat confirmă acest obiectiv, subliniind necesitatea de a îmbunătăți nivelul de protecție prin brevet, oferind întreprinderilor posibilitatea de a obține protecție uniformă pe teritoriile statelor membre participante și de a elimina costurile și complexitatea sistemului pentru întreprinderi în întreaga Uniune.
- 44 În ceea ce privește conținutul regulamentului atacat, trebuie să se constate că dispozițiile acestuia reflectă, în definirea caracteristicilor BEEU, voința legiuitorului Uniunii de a garanta o protecție uniformă pe teritoriul statelor membre participante.
- 45 Astfel, regulamentul atacat prevede la articolul 3 alineatul (1) că un brevet european acordat cu același set de revendicări în toate statele membre participante beneficiază de efect unitar în aceste state, cu condiția ca efectul său unitar să fi fost înregistrat în Registrul pentru protecție unitară prin brevet. Articolul 3 alineatul (2) din acest regulament prevede în plus că un BEEU are un caracter unitar, asigură o protecție uniformă și produce aceleași efecte în toate statele membre participante și poate fi limitat, transferat, revocat sau poate expira numai în ansamblu pentru toate statele membre participante.

- 46 În această privință, desemnarea unei singure legislații naționale aplicabile pe teritoriul tuturor statelor membre participante, ale cărei dispoziții de drept material să definească actele față de care conferă protecție un BEEU, precum și caracteristicile acestuia ca obiect de proprietate, permite garantarea caracterului uniform al protecției conferite în acest mod.
- 47 Astfel, spre deosebire de brevetele europene acordate în conformitate cu normele stabilite de CBE, care asigură, în fiecare dintre statele părți la această convenție, o protecție a cărei întindere este definită de dreptul național al fiecărui stat, caracterul uniform al protecției conferite prin BEEU rezultă din aplicarea articolului 5 alineatul (3) și a articolului 7 din regulamentul atacat, care garantează că dreptul național desemnat va fi aplicabil pe teritoriul tuturor statelor membre participante în care acest brevet are un efect unitar.
- 48 În ceea ce privește argumentul Regatului Spaniei potrivit căruia regulamentul atacat este „lipsit de conținut material”, trebuie arătat, astfel cum precizează și avocatul general la punctul 89 din concluzii, că, prin evocarea stabilirii unor „măsuri referitoare la crearea de titluri europene de proprietate intelectuală pentru a asigura o protecție uniformă a drepturilor de proprietate intelectuală în Uniune”, articolul 118 TFUE, care face parte din capitolul 3 din titlul VII din Tratatul FUE, referitor la „apropierea legislațiilor”, nu impune în mod necesar legiuitorului Uniunii să realizeze o armonizare completă și exhaustivă a tuturor aspectelor dreptului de proprietate intelectuală.
- 49 Or, în pofida lipsei unei enumerări, în regulamentul atacat, a actelor față de care BEEU asigură protecție, o astfel de protecție nu este mai puțin uniformă întrucât, independent de întinderea exactă a protecției materiale conferite de un BEEU în temeiul dreptului național aplicabil, conform articolului 7 din regulamentul atacat, aceasta va fi aplicabilă, pentru respectivul BEEU, pe teritoriul tuturor statelor membre participante în care brevetul menționat are un efect unitar.
- 50 De altfel, legiuitorul Uniunii a arătat, în considerentul (9) al regulamentului atacat, că domeniul de aplicare al exercitării și limitările dreptului conferit titularului BEEU de a împiedica orice terț să înfăptuiască acte față de care brevetul asigură protecție pe întregul teritoriu al statelor membre participante în care are un efect unitar ar trebui să se aplice cu privire la aspectele care nu sunt reglementate de acest regulament sau de Regulamentul nr. 1260/2012.
- 51 Din considerațiile care precedă rezultă că protecția unitară prin brevet, instituită prin regulamentul atacat, este adecvată pentru prevenirea divergențelor în ceea ce privește protecția prin brevet în statele membre participante și, prin urmare, vizează o protecție uniformă în sensul articolului 118 primul paragraf TFUE.
- 52 În consecință, această dispoziție constituie temeiul juridic adecvat pentru adoptarea regulamentului atacat.
- 53 Se impune, prin urmare, înlăturarea celui de al doilea motiv.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea unui abuz de putere

Argumentele părților

- 54 Regatul Spaniei afirmă că Parlamentul și Consiliul au săvârșit un abuz de putere. Acesta ar rezulta din faptul că regulamentul atacat, care ar fi o „formă fără fond”, nu ar conține niciun regim juridic de natură să garanteze o protecție uniformă a drepturilor de proprietate intelectuală în Uniune. Contrar celor susținute de Parlament, această chestiune nu ar fi fost tranșată de Curte în Hotărârea Spania și Italia/Consiliul (C-274/11 și C-295/11, EU:C:2013:240).

- 55 Parlamentul și Consiliul, susținute de toate intervenientele, solicită respingerea celui de al treilea motiv. Parlamentul subliniază că, în Hotărârea Spania și Italia/Consiliul (C-274/11 și C-295/11, EU:C:2013:240), Curtea a înlăturat argumentația Regatului Spaniei și a Republicii Italiene întemeiată pe săvârșirea unui abuz de putere. Consiliul adaugă că regulamentul atacat și crearea BEEU favorizează realizarea obiectivelor urmărite de Uniune, întrucât titularul unui brevet european care urmărește obținerea unei protecții în cele 25 de state membre care participă la cooperarea consolidată ar fi obligat, în lipsa efectului unitar al BEEU, să valideze separat acest brevet în fiecare dintre aceste state membre, brevetul respectiv trebuind în această ipoteză să fie confirmat și, în cazul unui litigiu, apărut separat în fiecare dintre statele membre menționate.

Aprecierea Curții

- 56 Potrivit unei jurisprudențe constante, un act este afectat de un abuz de putere numai dacă rezultă din indicii obiective, pertinente și concordante că a fost adoptat în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective decât cele pentru care a fost acordată competența în cauză sau de a eluda o procedură special prevăzută de Tratatul FUE pentru a răspunde circumstanțelor cauzei (Hotărârea Fedesa și alții, C-331/88, EU:C:1990:391, punctul 24, precum și Hotărârea Spania și Italia/Consiliul, C-274/11 și C-295/11, EU:C:2013:240, punctul 33, precum și jurisprudența citată).
- 57 Or, în speță, Regatul Spaniei nu demonstrează că regulamentul atacat a fost adoptat în scopul exclusiv sau determinant de a atinge alte obiective decât cele pentru care a fost acordată competența în cauză și care sunt enunțate la articolul 1 alineatul (1) din acesta sau pentru a eluda o procedură special prevăzută de Tratatul FUE pentru a răspunde circumstanțelor cauzei.
- 58 Astfel, în cadrul motivului întemeiat pe săvârșirea unui abuz de putere, Regatul Spaniei se limitează să reitereze argumentația potrivit căreia regulamentul atacat nu definește niciun regim juridic de natură să garanteze o protecție uniformă a drepturilor de proprietate intelectuală în Uniune. Or, această argumentație a fost respinsă în cadrul celui de al doilea motiv.
- 59 În consecință, nici al treilea motiv nu este fondat și trebuie înlăturat.

Cu privire la al patrulea și la al cincilea motiv, întemeiate pe săvârșirea unei încălcări a articolului 291 alineatul (2) TFUE și a principiilor enunțate în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7)

Argumentele părților

- 60 În cadrul celui de al patrulea motiv, Regatul Spaniei contestă atribuirea, la articolul 9 alineatul (2) din regulamentul atacat, în favoarea statelor membre participante care acționează în cadrul comitetului restrâns al consiliului de administrație al Organizației Europene de Brevete, a competenței de a stabili nivelul taxelor de menținere în vigoare și cota de distribuire a acestora. Atribuirea unei astfel de competențe de executare statelor membre participante ar constitui o încălcare a articolului 291 TFUE și a principiilor enunțate în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7).
- 61 Cu titlu principal, Regatul Spaniei arată că articolul 291 TFUE nu permite legiuitorului să delege statelor membre participante competența menționată. Alineatul (1) al acestui articol nu ar fi aplicabil, iar alineatul (2) al acestuia ar prevedea că, în cazul în care sunt necesare condiții unitare de punere în aplicare a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii, aceste acte conferă Comisiei sau Consiliului competențe de executare. Această condiție de aplicare a alineatului (2) ar fi vădit îndeplinită în speță, având în vedere textul articolului 9 alineatul (2) din regulamentul atacat.

- 62 În subsidiar, în cazul în care Curtea ar trebui să considere că articolul 291 alineatul (2) TFUE nu a fost încălcat, Regatul Spaniei arată că delegarea de competență în cauză nu îndeplinește condițiile stabilite în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7), confirmată de Hotărârile Romano (98/80, EU:C:1981:104), Tralli/BCE (C-301/02 P, EU:C:2005:306), precum și Regatul Unit/Parlamentul și Consiliul (C-270/12, EU:C:2014:18).
- 63 În cadrul celui de al cincilea motiv, Regatul Spaniei arată că articolul 9 alineatul (1) din regulamentul atacat, care delegă OEB anumite sarcini administrative, nu respectă principiile enunțate în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7). Contrar celor susținute de mai multe interveniente, nu ar fi vizate competențe proprii ale statelor membre, ci competențe ale Uniunii. Deși justificarea obiectivă a acestei delegări poate să rezide, potrivit acestui stat membru, în expertiza OEB în materie, o astfel de delegare nu ar putea să vizeze competențe care implică o marjă largă de apreciere. Or, administrarea sistemului de compensare pentru rambursarea costurilor de traducere menționate la articolul 5 din Regulamentul nr. 1260/2012, prevăzută la articolul 9 alineatul (1) litera (f) din regulamentul atacat, ar implica o marjă largă de apreciere. Pe de altă parte, OEB ar beneficia de un privilegiu de imunitate de jurisdicție și de executare și, în consecință, actele sale nu ar fi supuse unui control jurisdicțional.
- 64 În răspuns la al patrulea motiv, Parlamentul susține că atribuirea anumitor competențe unor agenții a constituit întotdeauna o excepție de la normele tratatului în materia aplicării dreptului Uniunii, care ar fi acceptabilă din punct de vedere juridic în anumite condiții. În plus, acesta ridică problema pertinentei Hotărârii Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7) în cazul atribuirii de competențe unui organ internațional precum comitetul restrâns al consiliului de administrație al Organizației Europene de Brevete.
- 65 Consiliul consideră că, potrivit articolului 291 alineatul (1) TFUE, atunci când instituțiile Uniunii adoptă acte obligatorii din punct de vedere juridic, răspunderea pentru adoptarea măsurilor de punere în aplicare adecvate revine statelor membre. Numai în cazul în care aplicarea actelor respective ar necesita condiții uniforme măsurile de punere în aplicare ar fi adoptate de Comisie sau, după caz, de Consiliu, în conformitate cu articolul 291 alineatul (2) TFUE. În această privință, Regatul Spaniei nu și-ar justifica afirmația potrivit căreia stabilirea taxelor de menținere în vigoare și a cotei de distribuire a acestora ar trebui pusă în aplicare în mod uniform la nivelul Uniunii. Ar rezulta că Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7) este lipsită de relevanță în speță.
- 66 În orice caz, Parlamentul European și Consiliul apreciază că cerințele stabilite în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7) sunt îndeplinite.
- 67 În răspunsul la al cincilea motiv, Parlamentul și Consiliul arată că jurisprudența care decurge din Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7) nu este aplicabilă, pentru motivele expuse în răspunsul la al patrulea motiv. Aceste instituții adaugă că sarcina administrativă prevăzută la articolul 9 alineatul (1) litera (f) din regulamentul atacat, contrar celorlalte sarcini prevăzute la articolul 9 alineatul (1) din acest regulament, trebuie să îndeplinească criterii stabilite indirect, printr-o trimitere la articolul 5 din Regulamentul nr. 1260/2012. Contrar celor susținute de Regatul Spaniei, OEB nu ar dispune de o marjă de manevră absolută în ceea ce privește sarcina menționată. În special, aprecierea care trebuie să fie efectuată de OEB ar fi de natură mai curând administrativă sau tehnică decât politică. Parlamentul amintește de asemenea că un reprezentant al Comisiei participă la comitetul restrâns al consiliului de administrație al Organizației Europene de Brevete în calitate de observator. În ceea ce privește pretinsa lipsă a controlului jurisdicțional, Parlamentul și Consiliul fac trimitere la argumentele lor deja expuse în această privință.
- 68 Intervenientele achiesează la argumentele Parlamentului și ale Consiliului.

Aprecierea Curții

- 69 Primul argument invocat în susținerea celui de al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 291 alineatul (2) TFUE. Al doilea argument invocat în susținerea acestui motiv, precum și în susținerea celui de al cincilea motiv privește încălcarea principiilor enunțate în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7).
- 70 În ceea ce privește, în primul rând, argumentul întemeiat pe săvârșirea unei încălcări a articolului 291 alineatul (2) TFUE, este cert, după cum s-a amintit la punctul 28 din prezenta hotărâre, că regulamentul atacat constituie un acord special, în sensul articolului 142 din CBE, astfel încât sunt aplicabile unui asemenea acord dispozițiile părții a IX-a din această convenție, referitoare la acorduri speciale, care cuprinde articolele 142-149 din aceasta din urmă.
- 71 Potrivit articolelor 143 și 145 din CBE, un grup de state contractante care recurge la prevederile părții a IX-a din CBE poate da sarcini OEB și poate institui un comitet restrâns al consiliului de administrație al Organizației Europene de Brevete, astfel cum amintește considerentul (16) al regulamentului atacat. În plus, articolul 146 din CBE prevede că, în cazul în care OEB i-au fost încredințate, pe baza articolului 143 din această convenție, sarcini suplimentare, grupul de state contractante suportă cheltuielile rezultate din îndeplinirea de către Organizația Europeană de Brevete a acestor sarcini.
- 72 În scopul punerii în aplicare a dispozițiilor sus-menționate, articolul 9 din regulamentul atacat prevede, la alineatul (1), că statele membre participante dau OEB o serie de sarcini pe care le enumeră și, la alineatul (2), că, în calitate de state părți la CBE, statele membre participante asigură guvernanta și supravegherea activităților legate de aceste sarcini și asigură stabilirea nivelului taxelor de menținere în vigoare și stabilirea cotelor de distribuire a taxelor de menținere în vigoare în conformitate cu dispozițiile acestui regulament. Considerentul (20) al regulamentului menționat precizează în această privință că nivelul adecvat și distribuirea taxelor de menținere în vigoare ar trebui determinate pentru a garanta că, în ceea ce privește protecția unitară prin brevet, toate costurile pe care le implică sarcinile încredințate OEB sunt în întregime acoperite prin resursele generate de BEEU.
- 73 Din considerațiile care precedă rezultă că valoarea taxelor de menținere în vigoare prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din regulamentul atacat trebuie în mod necesar să acopere costurile suportate de OEB în realizarea sarcinilor suplimentare care ar trebui să îi fie alocate, în sensul articolului 143 din CBE, de statele membre participante.
- 74 Or, aceste sarcini sunt intrinsec legate de punerea în aplicare a protecției unitare prin brevet, instituită de regulamentul atacat.
- 75 În consecință, trebuie să se considere, contrar celor susținute de anumite interveniente, că stabilirea nivelului taxelor de menținere în vigoare și a cotelor de distribuire a acestora, vizată la articolul 9 alineatul (2) din regulamentul atacat, constituie punerea în aplicare a unui act obligatoriu din punct de vedere juridic al dreptului Uniunii, în sensul articolului 291 alineatul (1) TFUE.
- 76 Potrivit termenilor acestei dispoziții, statele membre sunt cele care iau toate măsurile de drept intern necesare pentru a pune în aplicare actele obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii.
- 77 Numai în cazul în care sunt necesare condiții unitare de punere în aplicare a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii, potrivit articolului 291 alineatul (2) TFUE, aceste acte conferă competențe de executare Comisiei sau, în cazuri speciale și temeinic justificate, precum și în cazurile prevăzute la articolele 24 TUE și 26 TUE, Consiliului.
- 78 Or, în cadrul celui de al patrulea motiv, Regatul Spaniei nu prezintă motivele pentru care asemenea condiții unitare ar fi necesare pentru punerea în aplicare a articolului 9 alineatul (2) din regulamentul atacat.

- 79 Acest stat membru se limitează, astfel, să susțină că necesitatea unor asemenea condiții decurge din dispozițiile regulamentului menționat și din stabilirea unei taxe unice pentru BEEU, iar nu dintr-o taxă pentru fiecare stat membru.
- 80 Un asemenea argument nu poate fi totuși reținut.
- 81 Astfel, deși articolul 9 alineatul (1) litera (e) din regulamentul atacat prevede că statele membre participante conferă OEB sarcina „să colecteze și să administreze taxele de menținere în vigoare pentru [BEEU]”, nu reiese din cuprinsul niciunei dispoziții a acestui regulament că valoarea acestor taxe de menținere în vigoare ar trebui să fie unitară pentru toate statele membre participante.
- 82 În definitiv, din calificarea regulamentului atacat drept acord special în sensul articolului 142 din CBE și din faptul, de asemenea necontestat de Regatul Spaniei, că stabilirea nivelului taxelor de menținere în vigoare și a cotelor de distribuire a acestora revine unui comitet restrâns al consiliului de administrație al Organizației Europene de Brevete rezultă în mod necesar că statele membre participante, iar nu Comisia sau Consiliul, sunt obligatoriu cele care trebuie să ia toate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a articolului 9 alineatul (2) din regulamentul atacat, întrucât Uniunea, spre deosebire de statele sale membre, nu este o parte contractantă la CBE.
- 83 În consecință, Regatul Spaniei susține în mod greșit că articolul 291 alineatul (2) TFUE a fost încălcat.
- 84 În al doilea rând, este necesar să se examineze argumentul întemeiat pe săvârșirea unei încălcări a principiilor enunțate în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7), invocat în susținerea celui de al patrulea și a celui de al cincilea motiv. În cadrul acestei jurisprudențe, Curtea a statuat în special că o delegare, de către o instituție a Uniunii în favoarea unei entități private, a unei competențe discreționare, care implică o largă libertate de apreciere și a cărei exercitare poate fi expresia unei veritabile politici economice, era incompatibilă cu cerințele prevăzute de Tratatul FUE (a se vedea în acest sens Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate, 9/56, EU:C:1958:7, p. 43, 44 și 47, precum și Hotărârea Regatul Unit/Parlamentul și Consiliul, C-270/12, EU:C:2014:18, punctele 41 și 42).
- 85 În această privință, trebuie amintit că Uniunea, spre deosebire de statele sale membre, nu este parte la CBE. Legiutorul Uniunii era îndreptățit, prin urmare, să prevadă la articolul 9 alineatul (2) din regulamentul atacat că statele membre participante asigură în calitate de state părți la CBE stabilirea nivelului taxelor de menținere în vigoare și a cotelor de distribuire a acestora.
- 86 În ceea ce privește articolul 9 alineatul (1) din regulamentul atacat, din modul de redactare a acestuia reiese că statele membre participante sunt cele care conferă OEB, în sensul articolului 143 din CBE, sarcinile pe care le enumeră această dispoziție a regulamentului menționat.
- 87 Având în vedere că, contrar afirmațiilor Regatului Spaniei, legiutorul Uniunii nu a delegat statelor membre participante sau OEB competențe de executare care în temeiul dreptului Uniunii i-ar reveni exclusiv, principiile desprinse de Curte în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7) nu își pot găsi aplicarea.
- 88 Rezultă că se impune înlăturarea celui de al patrulea și a celui de al cincilea motiv.

Cu privire la al șaselea și la al șaptelea motiv, întemeiate pe încălcarea principiilor autonomiei și uniformității dreptului Uniunii

Argumentele părților

- 89 În cadrul celui de al șaselea motiv, Regatul Spaniei susține că prezervarea autonomiei ordinii juridice a Uniunii presupune ca competențele Uniunii și ale instituțiilor sale să nu fie denaturate de niciun tratat internațional. Or, nu aceasta ar fi situația în speță.
- 90 Prin intermediul unui prim aspect al celui de al șaselea motiv, Regatul Spaniei afirmă că nu există o diferență substanțială între Acordul CUB și proiectul de acord prin care se înființează o instanță competentă în litigiile în materie de brevet european și de brevet comunitar, pe care Curtea a declarat-o incompatibilă cu dispozițiile Tratatului UE și ale Tratatului FUE (Avizul 1/09, EU:C:2011:123). Pe de o parte, Curtea unică în materie de brevete nu ar face parte din sistemul instituțional și jurisdicțional al Uniunii. Pe de altă parte, Acordul CUB nu ar prevedea garanții pentru prezervarea dreptului Uniunii. Imputarea directă, individuală și colectivă a acțiunilor Curții unice în materie de brevete statelor membre contractante, inclusiv în scopul aplicării articolelor 258 TFUE-260 TFUE, prevăzută la articolul 23 din Acordul CUB, chiar presupunând că ar fi compatibilă cu tratatele, ar fi insuficientă în această privință.
- 91 Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului menționat, Regatul Spaniei susține că, prin aderarea la Acordul CUB, statele membre participante exercită o competență care ar aparține în prezent Uniunii, cu încălcarea principiilor cooperării loiale și autonomiei dreptului Uniunii. De la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Uniunea ar dispune de o competență exclusivă în ceea ce privește încheierea unui acord internațional, în măsura în care este de natură să afecteze norme comune sau să modifice domeniul de aplicare al acestora. Or, Acordul CUB ar afecta Regulamentul nr. 1215/2012 și Convenția privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Lugano la 30 octombrie 2007 (JO L 339, p. 3), și ar modifica domeniul de aplicare al acestora.
- 92 În sfârșit, prin intermediul celui de al treilea aspect al celui de al șaselea motiv, Regatul Spaniei susține că din cuprinsul articolului 18 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul atacat reiese că aplicarea acestui regulament depinde în mod absolut de intrarea în vigoare a Acordului CUB. Articolul 89 din acordul menționat ar condiționa intrarea în vigoare a acestuia de depunerea celui de al treisprezecelea instrument de ratificare sau de aderare inclusiv ale celor trei state membre în care a produs efecte cel mai mare număr de brevete europene în anul care precedă anul semnării Acordului CUB. Ar rezulta că efectivitatea competenței exercitate de Uniune prin intermediul regulamentului atacat ar depinde de voința statelor membre părți la Acordul CUB.
- 93 Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, Regatul Spaniei susține că articolul 18 alineatul (2) al doilea paragraf din regulamentul atacat atribuie statelor membre capacitatea de a decide în mod unilateral dacă acesta le va fi aplicat. Astfel, în cazul în care un stat membru ar decide să nu ratifice Acordul CUB, acest regulament nu i-ar fi aplicabil și Curtea unică în materie de brevete nu ar dobândi o competență exclusivă în materie de BEEU pe teritoriul său, astfel încât BEEU nu ar avea un efect unitar în ceea ce privește statul membru respectiv. Ar rezulta de aici o încălcare a principiilor autonomiei și uniformității dreptului Uniunii.
- 94 Parlamentul arată, cu titlu introductiv, că legătura existentă între regulamentul atacat și Acordul CUB reprezintă o condiție indispensabilă pentru funcționarea BEEU și nu aduce atingere dreptului Uniunii. Acordul CUB ar respecta cele două condiții esențiale care sunt impuse în scopul respectării autonomiei ordinii juridice a Uniunii, întrucât, pe de o parte, natura competențelor Uniunii și ale instituțiilor sale

nu ar fi afectată și, pe de altă parte, acest acord nu ar impune Uniunii și instituțiilor sale, în exercitarea competențelor lor interne, nicio interpretare specială a normelor juridice ale Uniunii care să figureze în acordul menționat.

- 95 Pe de altă parte, înființarea Curții unice în materie de brevete nu ar aduce atingere vreunei competențe a Uniunii. Mai întâi, competența în ceea ce privește crearea unei instanțe comune în materia brevetelor și definirea întinderii competențelor acesteia ar reveni întotdeauna statelor membre și nu ar fi fost încredințată Uniunii cu titlu exclusiv. În continuare, regulamentul atacat ar impune în mod expres statelor membre să acorde Curții unice în materie de brevete o competență exclusivă. Acest regulament, întemeiat pe articolul 118 primul paragraf TFUE, ar permite în mod explicit statelor membre să adopte, în materie de brevete, dispoziții care prevăd derogări de la Regulamentul nr. 1215/2012. În plus, legiuitorul Uniunii ar impune ca intrarea în vigoare a Acordului CUB să fie condiționată de modificările necesare aduse de legiuitorul Uniunii regulamentului menționat, în ceea ce privește legătura dintre acesta și acordul respectiv. În sfârșit, mai multe dispoziții ale Tratatului FUE ar condiționa intrarea în vigoare a unui act juridic derivat de drept al Uniunii de aprobarea acestuia de către statele membre.
- 96 Parlamentul consideră, pe de altă parte, că refuzul unui stat membru de a ratifica Acordul CUB, care ar determina efectiv inaplicabilitatea regulamentului atacat pe teritoriul său, ar constitui o încălcare a articolului 4 alineatul (3) TUE. Potrivit acestei instituții, chiar dacă s-ar presupune că există un risc cu privire la aplicarea uniformă a regulamentului atacat, un astfel de risc ar fi justificat, având în vedere necesitatea de a garanta o protecție jurisdicțională efectivă și de a respecta principiul securității juridice.
- 97 Consiliul arată că alegerea politică a legiuitorului a fost de a lega BEEU de funcționarea unui organ jurisdicțional distinct, Curtea unică în materie de brevete, garant al coerenței jurisprudenței și al securității juridice. Nu ar exista niciun obstacol juridic în calea creării unei legături între BEEU și Curtea unică în materie de brevete, care ar fi prezentată în considerentele (24) și (25) ale regulamentului atacat. Ar exista, de altfel, în practica legislativă, mai multe exemple de situații în care aplicabilitatea unui act al Uniunii ar fi fost condiționată de survenirea unui eveniment exterior acestui act. În ceea ce privește problema numărului de ratificări necesare pentru intrarea în vigoare a Acordului CUB, stabilirea numărului de 13 ratificări s-ar datora voinței statelor membre de a garanta instituirea rapidă a BEEU și a Curții unice în materie de brevete.
- 98 Consiliul amintește, pe de altă parte, că articolul 18 alineatul (2) din regulamentul atacat prevede doar o derogare de la articolul 3 alineatele (1) și (2) și de la articolul 4 alineatul (1) din acest regulament, astfel încât efectul unitar al unui BEEU să fie limitat la statele membre care au ratificat Acordul CUB, celelalte dispoziții ale regulamentului menționat aplicându-se tuturor statelor membre participante. Ținând seama de importanța legăturii dintre regulamentul atacat și Acordul CUB, s-ar fi considerat că era vorba despre o garanție suplimentară pentru ca această legătură să funcționeze optim.
- 99 Intervenientele care au formulat observații cu privire la al șaselea și la al șaptelea motiv se raliază la poziția Parlamentului și a Consiliului.

Aprecierea Curții

- 100 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că prin intermediul primelor două aspecte ale celui de al șaselea motiv se vizează stabilirea, pe de o parte, a faptului că dispozițiile Acordului CUB nu sunt compatibile cu dreptul Uniunii și, pe de altă parte, a faptului că statele membre participante nu pot ratifica Acordul CUB fără a-și încălca obligațiile care decurg din dreptul Uniunii.

- 101 Or, trebuie amintit că, în cadrul unei acțiuni introduse în temeiul articolului 263 TFUE, Curtea nu are competența de a se pronunța cu privire la legalitatea unui acord internațional încheiat de statele membre.
- 102 În cadrul unei astfel de acțiuni, instanța Uniunii nu are nici competența de a se pronunța cu privire la legalitatea unui act adoptat de o autoritate națională (a se vedea în acest sens Hotărârea Liivimaa Lihaveis, C-562/12, EU:C:2014:2229, punctul 48 și jurisprudența citată).
- 103 În consecință, primele două aspecte ale celui de al șaselea motiv trebuie înlăturate ca inadmisibile.
- 104 În ceea ce privește al treilea aspect al motivului menționat, este necesar să se arate că articolul 18 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul atacat prevede că acesta se aplică „de la 1 ianuarie 2014 sau de la data intrării în vigoare a Acordului [CUB], oricare este data mai îndepărtată”.
- 105 Potrivit jurisprudenței Curții, aplicabilitatea directă a unui regulament, prevăzută la articolul 288 al doilea paragraf TFUE, impune ca intrarea sa în vigoare și aplicarea sa în favoarea sau în sarcina subiecților de drept să se realizeze fără nicio măsură de încorporare în dreptul național, cu excepția situației în care regulamentul în cauză lasă statelor membre sarcina de a adopta ele însele actele cu putere de lege, actele administrative și financiare necesare pentru ca dispozițiile regulamentului respectiv să poată fi aplicate (a se vedea Hotărârea Bussone, 31/78, EU:C:1978:217, punctul 32, precum și Hotărârea ANAFE, C-606/10, EU:C:2012:348, punctul 72 și jurisprudența citată).
- 106 Aceasta este situația în speță, întrucât, pentru ca dispozițiile regulamentului atacat să poată fi aplicate, legiuitorul Uniunii a lăsat el însuși statelor membre sarcina, pe de o parte, de a adopta o serie de măsuri în cadrul juridic stabilit de CBE și, pe de altă parte, de a proceda la înființarea Curții unice în materie de brevete, care, astfel cum se amintește în considerentele (24) și (25) ale regulamentului menționat, este esențială pentru a asigura buna funcționare a brevetului respectiv, coerența jurisprudenței și, astfel, certitudinea juridică și eficiența costurilor pentru titularii de brevete.
- 107 În ceea ce privește argumentul invocat de Regatul Spaniei în cadrul celui de al șaptelea motiv, potrivit căruia articolul 18 alineatul (2) al doilea paragraf din regulamentul atacat ar atribui statelor membre capacitatea de a decide în mod unilateral dacă respectivul regulament le va fi aplicat, acesta se întemeiază pe o premisă greșită, întrucât dispoziția menționată derogă numai de la articolul 3 alineatele (1) și (2) și de la articolul 4 alineatul (1) din regulamentul atacat, cu excluderea altor dispoziții ale regulamentului. O astfel de derogare parțială și temporară este justificată, de altfel, de motivele amintite la punctul 106 din prezenta hotărâre.
- 108 Rezultă din considerațiile care precedă că este necesar ca al șaselea și al șaptelea motiv să fie înlăturate.
- 109 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, se impune respingerea acțiunii în totalitate, precum și a cererii de anulare în parte a regulamentului atacat formulate cu titlu subsidiar de Regatul Spaniei.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 110 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Parlamentul și Consiliul au solicitat obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată, iar Regatul Spaniei a căzut în pretenții, se impune să se decidă că acest stat membru va suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Parlament și de Consiliu.
- 111 În temeiul articolului 140 alineatul (1) din același regulament, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu vor suporta propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) Regatul Spaniei suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene.**
- 3) Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Franceză, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături